

[Indenrigsministeren.]

Udvalget tillægger altså beskyttelsesrum en vis betydning selv i denne A-zone, men følger dernæst til:

„Uden for disse afstande er mulighederne betydelig bedre, og baggrunden for de regler, som er skitseret i statsministeriets pjece, „Hvis krigen kommer“, bør i lys heraf være let forståelige.“

Vi kan godt tage med, hvordan atomoplysningsudvalget vurderer værdien af beskyttelsesrum over for radioaktivt nedfald. Også på dette område kalder Linus Pauling jo beskyttelsesrum for bedrag. Atomoplysningsudvalget beskriver i sin betænkning på side 19 det radioaktive nedfald beregnet på basis af den amerikanske forsøgs eksplosion på Bikini den 1. marts 1954, hvor en brintbombe på omkring 14 megatons blev bragt til eksplosion, og udtaler, at et område af en længde på flere hundrede kilometer blev belagt med radioaktivt nedfald af en sådan styrke, at overlevelse ville have været afhængig af hurtig evakuering eller effektiv beskyttelse i bunkers el. lign. Jeg kunne nævne flere udtalelser i samme retning fra andre steder i betænkningen.

Nu har man ganske vist hæftet sig mest ved de negative udtalelser, professoren kom med, og det er vel også det, der har været tilsigtet. Jeg vil dog gerne pege på, at en af Paulings udtalelser går alt for vidt i modsat retning. Når han i det, jeg citerede indledningsvis, taler om den beskyttelse, beskyttelsesrummene kan yde mod en lille kernebombe, går han her videre, end de ansvarlige civilforsvarsmyndigheder ville vove. Hvis en af civilforsvarets myndigheder havde givet udtryk for, at beskyttelsesrummene kan yde beskyttelse mod en lille kernebombe, ville det ærede medlem sikkert give mig ret i, at man da kunne tale om forsøg på at skabe en falsk tryghedsfølelse hos befolkningen. Rum af de typer, vi bygger herhjemme, giver jo ikke engang beskyttelse mod fuldtræffere af konventionelle bomber.

På baggrund af det, jeg her har fremhævet som grundlag for byggeri af beskyttelsesrum, vil det efter regeringens opfattelse være rimeligt at fortsætte det byggeri af offentlige beskyttelsesrum, som i en årække har fundet sted. Der er på de senere års finanslove af folketinget, dog uden det ærede medlems partis tilslutning — men

det ærede medlem og hans parti stemte ikke imod, men undlod at stemme ved afstemningen om disse bevillinger og undlod også at stemme ved vedtagelsen af civilforsvarsloven — givet grundlag for dette arbejde; ingen i tinget har stemt imod bevilling af 1½ mill. kr. årlig til udførelse af offentlige beskyttelsesrum. I 1962 gav folketingets finansudvalg, som det ærede medlem henviste til, en bevilling på 16 mill. kr. til en teknisk forbedring af de eksisterende offentlige beskyttelsesrum. Jeg understreger — det kan måske berolige det ærede medlem, og det vil jeg gerne gøre — at der ikke med denne tekniske forbedring er tale om noget større fremskud, men kun om at fortsætte et arbejde, der blev påbegyndt for 2 år siden. Der er ikke tale om noget omfattende, kun tekniske forbedringer af det bestående, og jeg finder det rimeligt, at disse foranstaltninger fortsætter rutinemæssigt.

O. Mathiasen: Jeg skylder vel høfligheden at takke den højtærede minister for svaret, og det vil jeg også gerne gøre, selv om det ikke helt tilfredsstillende mig; det kan man sikkert let forstå.

Jeg vil ganske kort sige om mit partis stilling til spørgsmålet om beskyttelsesrum og civilforsvaret i det hele taget, at det er rigtigt, at vi har undladt at stemme. Det ved den højtærede minister. Det skyldes den ganske simple ting, at vi naturligvis også vil gå ind for et civilforsvar, bare ikke af den karakter, der her er tale om, og så var det kun naturligt og rimeligt, at vi undlod at stemme i stedet for at stemme imod, hvad jeg personlig, kan jeg sige, helst ville gøre.

Så bare en ting til. Der står i den ansøgning, må jeg vel kaldet det, som den højtærede minister har givet til finansudvalget — det er aktstykke nr. 333 — at man ikke mener, at de beskyttelsesforanstaltninger, der da var truffet, var tilstrækkelige, når man tog hensyn til de nye krigsmidler, som nu var opfundet. Det kan jeg helt underskrive, og jeg vil gerne stille et tillægsspørgsmål til den højtærede minister.

Når man nu i tiden siden dengang allerede har haft en vældig udvikling inden for de nye krigsmidler, hvad ministeren sikkert vil indrømme er tilfældet, ville det så ikke